

Смердюча тінь, бридотна повість / Про тінь загаслих поколінь, / Що вижерла їх чисту совість («Тінь»); для критики соціальної нерівності та несправедливості, наприклад: *Я – смерд. Люблю смердіти козакам...* («Смерди і козаки»), *Бо й діти смерда хочуть не смердіти* («Смерди і козаки»).

Лексика на позначення негативних запахів у поезіях Івана Драча відіграє важливу роль. Про це свідчить той факт, що у одній зі своїх поезій автор дає рецепт створення смороду: *Коли хочеш створити сморід, / Візьми кал людський і сечу / І візьми лебеду смердючу...* («Леонардо да Вінчі»). У цій же поезії він дає рекомендації щодо боротьби зі смородом: *Хай твій ніс і твій рот / Будуть щільно затулені / Тонкою зволоженою тканиною: / Заважатиме проникненню смороду!* («Леонардо да Вінчі»).

Варто також відзначити, що класифікація запахів на приємні та неприємні у Івана Драча дещо відрізняється від того, як їх зазвичай поділяє більшість людей. Ті запахи, які людина класифікувала б як неприємні, у творах поета виступають як позитивні, наприклад: *Я гість цукровиків, / Що жомом пахнуть, мелясом, бензином* («Гостини у цукровиків»). Таким прийомом автор користується для того, щоб підкреслити важкість та важливість людської праці. Тому жоден читач не залишається байдужим і сприймає запахи жому, малясу і бензину як приємні. Іван Драч закоханий у природу, тому навіть неприємні запахи у його поезіях виступають як приємні, наприклад: *А як там сохнуть люті тютюни / З пахучою грізбою нікотину...* («Молдавія»).

Для поетичної мови Івана Драча характерним є поєднання кількох запахів. При цьому в одному випадку таке поєднання є гармонійним, наприклад: *Пахне йодом і потом...* («Початок Утгмена»), а в іншому – підкреслюється контраст запахів з метою гострішого їх сприйняття, наприклад: *На Оболоні – дух машини, / Дух цементу і дух ожини* («На Оболоні»), *«Ура» в нас пахне хлібом і грудками* («Ода чесному боягузові»).

Своєрідну якісну трансформацію при характеристиці запаху створює використання протиставлень. Прийом протиставлень використовується автором для підсилення запахових вражень, наприклад: *І над смороди асфальту / Вищизалася нараз / Золотою заметіллю – / Ніжна, дивна, дика липа* («Дивна хроніка одного білого дня»); для звеличення сили та міцності людських почуттів, наприклад: *Ген в імлі сморідний елеватор – / В кузові ж залюблені лежать* («Двоє в пшениці»); для характеристики спогадів ліричного героя, наприклад: *Так в запахах м'яти і кропу / Незбутий ще дух Колими* («Покоління»).

Типовою для Івана Драча є передача запаху через смакові характеристики. Слова на означення запахів часто сполучаються з назвами смакових властивостей – *кислий, терпкий, просолілий*. Наприклад: *Чому вона себе шукає в білих хащах, / У хвищах снігових, у протоптав лосиних, / Де літом кислий дух стояв від гнізд осиних* («Тяжіння землі»); *Цементові підпори відгонять молодим морозом і терпким просолілим майже дубовим духом* («Осінній етюд»). Слова на означення смакових властивостей виконують стилістичну функцію уточнення, підсилення нюхових вражень.

Отже, ми встановили, що лексеми з одоративним значенням об'єднуються спільною семантикою – називають той чи інший запах (приємний або неприємний), проте відрізняються граматичним оформленням, виступаючи як іменники, прикметники, дієслова, дієприкметники та дієприслівники. Щодо стилістичного забарвлення вони також нерівноцінні. Іван Драч з майстерністю справжнього художника малює в нашій уяві багаті на відтінки аромати. Перед нами постають розкішні картини природи з властивими для неї пахощами, при цьому поет завжди прагне до гармонійності і повноти у їх відтворенні.

Одоративні лексичні засоби у ліриці Івана Драча мають особливе стилістичне навантаження, завдання яких – словесно-художнє зображення дійсності, яке завдяки майстерності поета має надзвичайний емоційний вплив на читача і є однією з найбільш характерних ознак його лірики.

Література:

1. Власюк В. В. Людина як об'єкт і суб'єкт запахової картини світу [Електронний ресурс] / В. В. Власюк. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Apsf_fil/2010_23_1/vlasuk.pdf.
2. Власюк В. В. Особливості запахових відчуттів та їх вияв у мові [Електронний ресурс] / В. В. Власюк. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nprnu_fil/2009_18/1_16_Wlasiuk.pdf.
3. Драч І. Ф. Берло: Книга поезій / І. Ф. Драч – К. : Грамота, 2007. – 912 с.
4. Дятчук В. В. Семантична структура і функціонування лексики української літературної мови / В. В. Дятчук, Л. О. Пустовіт. – К. : Наук. думка, 1983. – 156 с.
5. Дятчук В. В. Як передається в мові відчуття запаху / В. В. Дятчук // Культура слова. – 1978. – Випуск 15. – С. 35–42.
6. Турчак О. М. Частиномовна та функціонально-стилістична характеристика одоративної лексики у творах Григора Тютюнника / О. М. Турчак // Дослідження з лексикології і граматики української мови. – 2011. – № 10. – С. 275–282.

УДК 811.111'37'42

Н. Ю. Алексеєва, І. А. Смуценко,

Черниговский национальный технологический университет, м. Чернигов

К ПРОБЛЕМЕ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ АНГЛИЙСКИХ СЛОЖНЫХ ГЛАГОЛОВ В РЕЧИ

Стаття присвячена функціональній переорієнтації лінгвістичних одиниць як одному зі способів збагачення словникового запасу англійської мови. Складні дієслова особливо схильні до подібних трансформацій. Данна стаття не претендує на висвітлення всіх питань з цієї теми, а сфокусована на класифікації, особливостях словоутворення та концептуальному статусі складних дієслів.

Ключові слова: складні дієслова, фразові дієслова, трансформація, сленгізми, окказіоналізми, професіоналізми.

Статья посвящена функциональной переориентации лингвистических единиц как одному из способов обогащения словарного запаса английского языка. Сложные глаголы особенно подвержены подобным трансформациям. Данная статья не претендует на освещение всех вопросов по этой теме, а сфокусирована на классификации, особенностях словообразования и концептуальном статусе сложных глаголов.

Ключевые слова: сложные глаголы, фразовые глаголы, трансформация, сленгизмы, окказионализмы, профессионализмы.

The article centers on the functional re-orientation of linguistic units as one of the means of enriching the English vocabulary. The typological study of compounds is still in its infancy and the study of compound verbs is trying to find its rightful place in the linguistic landscape. Compound verbs are very important to comprehend and communicate with native speakers

as they are frequently used in writing as well as in speaking. Compound verbs raise a number of puzzling questions concerning their classification, their word formation properties, their basic onomasiological function and their transitory status between «relations» and «conceptual-cores». The present article does not span as widely as to cover all the questions and problems of compound verbs. It is focused on the classification, word formation properties and conceptual status of compound verbs, with an accompanying discussion of the nature of the constituents of compounds. The sources of colloquial compound verbs in present-day English are extremely varied and they merit special consideration. Among them one cannot help mentioning a great number of sub-colloquial elements and slangisms of various stylistic and social tinges. It is also worth mentioning that there is the rise and currency of professional and technical words penetrating into colloquial speech due to metaphoric transferring of their general use. This testifies to the fact that drawing a rigid line of stylistic demarcation between verbal compounds occurring in various spheres of communication is indeed hardly possible.

Key words: compound verbs, phrasal verbs, transformation, slangisms, occasionalisms, professionalisms.

Словарный состав языка, его лексико-семантическая система находятся в состоянии постоянного изменения. Этот процесс является одним из законов исторического развития языка как общественного явления. Важно также и то, что новых значений и слов в языке появляется гораздо больше, чем переходит в разряд историзмов и архаизмов.

Среди основных причин изменений в языке выделяются:

- 1) изменения в социальной структуре общества;
- 2) последствия научно-технического прогресса, связанные с появлением новых понятий и явлений.

Изменения в языке обуславливают и формирование новых сложных глаголов. Студенты, изучающие английский язык, должны понимать значимость сложных глаголов в процессе коммуникации. В английском языке сложным глаголом является глагол, состоящий из двух или более слов, дефиниция которого представляет собой совершенно новое значение, не предполагающееся из отдельно взятых значений данных слов. А также сложным глаголом может считаться фразовый глагол (т.е. глагол+послелог). Число сочетаний, одним из компонентов которых является послелог, непрерывно возрастало в английском языке с начала новоангликанского периода и продолжает расти.

Отдельные аспекты класса сложных глаголов разрабатывались и продолжают изучаться рядом зарубежных и отечественных лингвистов. Предпринимались попытки осветить вопросы, связанные с природой СГ, их семантикой и особенностями функционирования. Среди современных исследований, посвященных изучению проблемы сложных глаголов, следует отметить научные труды Е. А. Долгиной, Т. М. Беляевой, В. А. Хомякова, P. Erdmann, E. Clark, A. Bagasheva, V. Adams, V. Evans, G. Libben.

В общей справочной грамматической литературе существуют различные типы сложных глаголов. Так, Oxford Modern English Grammar by Aarts B. [1, с. 34] предлагает следующую классификацию глаголов по типам:

- 1) verb + verb (глагол+глагол)
blow-dry, dare say, drink-drive, freeze-dry, make do, stir-fry
- 2) noun + noun(глагол+существительное)
handcuff, stonewall
- 3) noun + verb(существительное+глагол)
babysit, brainwash, carbon date, colour code, hand-wash, proofread
- 4) adjective + noun (прилагательное+существительное)
bad-mouth, blindfold, deep-fry, fast-track, short-change
- 5) adjective + verb(прилагательное+ глагол)
(cold-call, dry-clean, whitewash
- 6) preposition + noun/verb (предлог+существительное/глагол)
upstage, background, overbook, overrun, underestimate

Что касается фразовых глаголов, существует четыре типа по классификации Richar Acklam [2, с. 21]:

- 1) непереходные (не требующие прямого дополнения)
back out You can't back out now.
carry on I can't carry on without a cup of tea.
watch out You should watch out for traffic.
- 2) переходные (требующие прямого дополнения, которое ставится только после предлога или наречия)
come by Where did you come by that necklace?
hit on That drunk guy hit on me.
touch on We only touched on this subject.
- 3) переходные (требующие прямого дополнения, которое может стоять между глаголом и предлогом или наречием)
figure out a)She can't figure out the answer.
b)She can't figure the answer out.
try on a)Alex tried on the shoes.
b)Alex tried the shoes on.
- 4) переходные с двумя предлогами (предлоги неразделимы)
to settle down to He settled down to his new article.
to wrap up in Ralf has wrapped up in Amanda.
to bend over backwards She would always bend over backwards to help anyone in trouble.

Не смотря на большое внимание лингвистов к данной тематике, на сегодняшний день остается не достаточно изученной проблема функционирования новых сложных глаголов в обиходно-разговорной речи.

Многие сложные глаголы получают распространение в практике языкового общения и нередко обладают ярко выраженным экспрессивно острым оттенком значения, присущим просторечным (субколлоквиальным) или узуально-речевым элементам живого разговорного языка: hen-peck разг. «держать мужа под башмаком»; cold-pig разг. «обливать холодной водой (чтобы разбудить)»; catlick разг. «мыть кое-как; ополоснуть»; hipswing разг. «ходить, покачивая бедрами»; househint разг. «искать, подыскивать квартиру, дом и т.п.»; housebreak разг. «приучать (проситься)(домашнее животное)»; piggy-bank «сделать подкоп под банк»; eyeball «наблюдать; глазеть; тарачить или пялить глаза»; pump-handle «поздравлять, пожимать руку»; sweetheart «ухаживать»; tooth-comb «прочесывать; тщательно просматривать(обыскивать)»; tomfool «дурачиться, валять дурака»; dog's ear «загибать уголки»; window-shop разг. «рассматривать витрины, присматриваться к товарам»; hot-foot разг. «нестись, мчаться».

Особенно ярко и наглядно существование глаголов-композигов как устойчивых словарных единиц проявляется в фактах создания с их помощью новых лексических единиц, как имевших уже узуальный характер, так и находящихся за пределами языкового стандарта. Подобных производных общепотребительного характера можно привести много, в частности: *to moon-shine, moonshiner, moonshining; to pussyfoot, poosyfooted, pussyfooter; to apple-polish, apple-polisher, apple-polishing; to dog-tooth, dog-toothed, dog-toothing; to feather-edge, to feather-edged, feather-edging.*

В современном английском языке просторечие, сленгизмы, жаргонизмы – это тот лексико-грамматический запасник, из которого в литературную разговорную речь постулают языковые средства, формирующие речь обиходно-разговорную. Особенно употребительны жаргонизмы и сленгизмы в американском варианте английского языка. Питательной средой для возникновения стилистически маркированных просторечных моделей словообразования, по всей вероятности, послужили социальные условия сложения американской нации. Один из важнейших факторов их возникновения – этническая неоднородность, характерная главным образом для социальных низов, а также внешний демократизм социальных верхов общества, допускающих широкое употребление в официальных выступлениях, прессе, радио и телепередачах, а также в рекламе «сочных» и ярких просторечных слов. Англия в этом плане более консервативна, английская традиционная сдержанность речевого поведения накладывает своего рода запрет на формирование в языковой системе моделей экспрессивного этически-сниженного словопроизводства. В то же время стилистически маркированные модели производных слов в американском варианте английского языка формируются в соответствии с общими закономерностями языковой системы, отражающими германскую базу словообразования [3, с. 102–103].

Многие английские сложные глаголы возникли в сфере жаргонизмов и сленгизмов различной стилистической и социальной тональности. Лексикографические пособия явно не успевают регистрировать процесс «натурализации» подобных американизмов на британской почве. Среди жаргонных и сленговых лексем, зарегистрированных словарями, можно отметить такие, как: *free-load* «есть и пить за чужой счет»; *gold-dig* «вымогать деньги (подарки и т. п.)»; *tough-house* сленг «скандалить, буяннить»; *belly-ache* сленг «ворчать, хныкать».

Хотя, как известно, сленг бытует преимущественно в устной речи, сленгизмы можно встретить и в художественной литературе, и в публицистике, и в других жанрах. Как отметил в свое время Eric Partridge, речь образованных американцев отличается от речи образованных англичан «более гостеприимным отношением к сленгу» [4, с. 95–96]. Недостаточная изученность проблемы английского лексического просторечия обусловлена укоренившимся в отечественной англистике взглядом на просторечие, и в первую очередь на сленг, как на нечто отрицательное, не заслуживающее научного описания. Поскольку признаки английского лексического просторечия маркированы социально и стилистически, оно относится к числу понятий, общих для характеристики социальной и функционально-стилистической вариативности словарного состава национального языка.

Наблюдения показывают, что в американском и британском вариантах английского языка многие структурно-сложные глаголы относятся к стилистически сниженным пластам – сленгизмам, жаргонизмам, «низким» коллоквиализмам и окказионализмам. Чаще всего окказионализмы употребляются в текстах сатирического и юмористического содержания. Это слова, создаваемые в речи в определенной ситуации и с определенной задачей, но не претендующие стать принадлежностью языка. Принципиальной особенностью окказионализмов является тот факт, что при их образовании зачастую происходит нарушение действующих законов производства тех или иных единиц. Следует отметить и то, что результаты функциональной переориентации не закрепляются в словарях, отличаясь окказиональным употреблением. Причем, они не только приобретают новые семантические, морфологические, валентностные и словообразовательные характеристики, но и несут на себе некоторые формально-функциональные черты, обнаруживающие генетические связи с их прототипами. Поскольку процесс функциональной переориентации имеет синхронический характер, то он отражен лишь в некоторых специальных словарях [5].

Художественные окказионализмы – продукт индивидуального авторского словотворчества. Они появляются не только в художественной прозе, но и в литературно-критических статьях, обозрениях, очерках, то есть практически в любом произведении, имеющем определенную эмоциональную направленность. Например: *to double-hand, to butterfly-chase, to slow-handclap, to waste-paper-basket, to turnpike-prove, to night-club, to brown-bag.*

Пожалуй, одной из самых примечательных специфических черт английской разговорной речи является та легкость, с которой слова различных лексико-грамматических классов подвергаются вербализации, т.е. превращению в глаголы путем конверсии. Окказионализм вообще – это выражение противоречия между фактом речи, с одной стороны, и нормой языка с другой. С точки зрения лексикографической, данное противоречие проявляется в самых различных направлениях, в общем соответствующих признакам отличия окказионализма от обычного, узуального слова. Окказиональные и потенциальные слова – факты речи, неологизмы – факты языка.

К узуально-речевому стилю нередко относятся профессиональные и технические слова, роль которых обусловлена стремлением говорящих к экспрессии посредством обновления лексического фонда, желанием преодолеть «автоматизм» стилистически нейтральной речи. Используясь в обиходном устном общении, эти терминологические единицы приобретают эмоционально-оценочные оттенки значения и выполняют различные экспрессивно-стилистические функции. Значительная часть этих лексических единиц прочно вошла в повседневный обиход носителей языка. Многие профессионализмы утратили свой специально-терминологический характер и широко используются в разговорной речи в переносном значении. Например: *railroad* 1) транспортировать по железной дороге; 2) ехать поездом; 3) прокладывать рельсовый путь; 4) быть железнодорожником; 5) ловко провести или протолкнуть в спешном порядке какое-либо дело; 6) засадить в тюрьму по ложному обвинению.

Использование подобных профессионализмов в разговорной речи, во-первых, нередко выходит за пределы данной профессиональной сферы (в зависимости от характера последней); во-вторых, оно находится на стыке двух основных процессов, определяющих общую стилистическую тенденцию развития современной разговорной речи, – сближение как с книжной лексикой так и с просторечием.

Значительная роль радио и телевидения в культурной, производственной и политической областях жизни человеческого общества приводит к постепенному стиранию граней между различными слоями лексической системы английского языка и способствует популяризации и детерминологизации неологизмов, связанных с бурным ростом научно-технических достижений.

Таким образом, в связи с постоянным изменением словарного состава английского языка и появлением новых лексических единиц и их трансформаций, всегда будут существовать темы для дальнейших исследований.

Література:

1. Беляева Т. М. Нестандартная лексика английского языка / Т. М. Беляева, В. А. Хомяков. – Л. : Изд-во Ленинградского гос. ун-та, 1985. – 136 с.
2. Эйто Дж. Словарь новых слов английского языка / Дж. Эйто. – М. : Изд-во Русский язык, 1990. – 434 с.
3. Aarts B. Oxford Modern English Grammar / B. Aarts. – Oxford : Oxford University Press, 2011. – 410p.
4. Acklam R. Help with phrasal verbs / R. Acklam. – Oxford : Heinemann, 1992. – 114 p.
5. Goralach M. Phrasal constructions and resultativeness in English / M. Goldberg. – Amsterdam : John Benjamins Publishing company, 2004. – 150 p.
6. Jackendoff R. Meaning and the lexicon: the parallel architecture 1975-2010 / R. Jackendoff. – Oxford : Oxford University Press, 2010. – 485 p.
7. Partridge E. Slang To-Day and Yesterday / E. Partridge. – New York : William Press 2007. – 484 p.

УДК 811.111:81'37

І. О. Андрєєва,

Запорізький національний університет, м. Запоріжжя

ПОЛЬОВА МОДЕЛЬ ГЕНЕРАТИВНОГО КОНЦЕПТУ *HORROR*: ПОНЯТІЙНИЙ СУБСТРАТ

У статті розглядається категоріальний статус концепту HORROR та надається вичерпне визначення цього когнітивного конструкту. Будується польова модель концепту шляхом виокремлення ядра та периферії та описується понятійний субстрат концепту.

Ключові слова: хорорістика, концепт, концептуальне моделювання, понятійний субстрат концепту.

В статті рассматривается категориальный статус концепта HORROR и предлагается исчерпывающее определение данного когнитивного конструкта. Строится полевая модель концепта путем выделения ядра и периферии, описывается понятийный субстрат концепта.

Ключевые слова: хорористика, концепт, концептуальное моделирование, понятийный субстрат концепта.

The article focuses on the category status of the concept of HORROR and offers a comprehensive definition of this cognitive unit. The author draws up the field model of the concept though outlining its nucleus and periphery and extracting its conceptual substratum.

Key words: horror literature, concept, conceptual modelling, conceptual substratum.

Сучасний стан лінгвістичних досліджень характеризується безперечним домінуванням когнітивно-дискурсивної парадигми мовознавчих студій, скерованих на вивчення особливостей об'єктивації когнітивних конструктів у різних мовних середовищах. **Актуальність** запропонованої статті полягає у виборі **об'єкту** дослідження – когнітивного конструкту *HORROR*, який ще не отримував жодного ґрунтовного дослідження, попри його очевидний дискурсотвірний статус для цілого літературного жанру – хорорістики. **Мета** представленого дослідження полягає у визначенні категоріального статусу когнітивного конструкту *HORROR*, дослідженні його архітекτονіки та окресленні ядерно-периферійної організації поняттєвого складника. Наукова новизна дослідження полягає у спробі надати вичерпне визначення досліджуваного конструкту та унаочнити його структуру шляхом побудування польової моделі та її візуалізації теґово-хмаровим засобом.

Опис будь-якого когнітивного конструкту з визначення його категоріального статусу в концептосистемі тієї чи іншої лінгвокультури, що враховує його класифікацію та інтерпретацію у рамках таких бінарних опозицій, як «параметричність» – «непараметричність», «універсальність» – «специфічність», «регулятивність» – «нерегулятивність», «позитивність» – «негативність» [5, с. 47]. Ми кваліфікуємо концепт *HORROR* як **непараметричний**, тобто такий, що профілюється на рівні відчуттів, уявлень і асоціацій і параметризація (вимірювання) якого як абстрактної сутності викликає певні труднощі. За суб'єктом концептуалізації, концепт *HORROR* є **універсальним** – тобто таким, що відрізняється своєю загальністю та наднаціональним характером та має загальнолюдську значимість. Виходячи із значення терміну універсальність, можна припустити, що відповідні універсальні емотивні концепти, зокрема *HORROR*, є експерієціальними каузаторами ідентичності для представників всіх лінгвокультур емоцій, образів та оцінок. Але, треба зазначити, що в універсальному концепті є багато і національного і індивідуально-специфічного, оскільки він з індивідуального особистісного утворення стає надособистісним знанням, а колективне знання, в свою чергу, вносить корективи до змісту особистісного знання [13, с. 296].

З позиції прагматики, тобто відношень між знаком (концептом) та інтерпретатором, концепт *HORROR* є **нерегулятивним**, тобто таким, в змісті якого певні норми поведінки можуть бути встановлені лише опосередковано, тобто відсутня ідея прескриптивності [7, с. 89]. Слід зауважити, що регулятивність може бути в певній мірі присутня в прагматичному потенціалі нерегулятивного концепту, але цей компонент тяжіє до своєї актуалізації в дискурсивному середовищі [12, с. 51].

З позиції дискурсивного втілення дискурс *HORROR* можна кваліфікувати як **генеративний** концепт для відповідного дискурсу – дискурсу літератури жахів (*horror literature*), тобто центральний концепт для зазначеного типу дискурсу, яких лежить в основі розгортання його змісту та норм [4, с. 89–96]. Концепт *HORROR* генерує ім'я відповідного дискурсу, тим самим, на думку Г.Г. Слишкіна, він утворюється в результаті осмислення продуктів попередньої концептуалізації, оформлений як семіотичне утворення (текст, жанр, дискурс) [14, с. 10], і тому концепт *HORROR* класифікується як **мета-концепт (метакон)**. Концептоодиночності такого типу стають провідними концептами, концепт-ідеями відповідного типу дискурсу, текстовими концептами або «концептуальними домінантами дискурсу» [8].

Отже, результати проведеного дослідження категоріального статусу когнітивного конструкту *HORROR* свідчать про те, що його слід кваліфікувати як непараметричний універсальний антропоморфний нерегулятивний генеративний концепт, який має дискурсотвірний статус для сучасної англомовної літератури жахів (хорорістики).

Обсяг та різномірність семантики концептів порушують питання про можливість виявлення та моделювання їх лінгвоконцептуальної архітектоніки. Розв'язання поставленої проблеми пов'язане з рядом труднощів, що зумовлюються абстрактністю сфери емоцій, яку вони концептуалізують. Абстрактність та континуумність концептів емотикону, до якого належить концепт *HORROR*, спричиняють постійний пошук індивідуальною та колективною свідомістю способів мовного вираження емоцій, що зумовлює строкатість відповідного фрагменту мовної картини світу, мозаїчність мотивації номінантів емоцій, широке залучення засобів їхнього непрямого позначення. [15, с. 65–66].